

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:
Brassó, Szt.-János-utca 19. sz. I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyönyössy István főszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.
KIADÓ-HIVATAL
Brassó, Szent-János-utca 19. sz. (ujj) I. emelet. hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.
Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:
Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát. **Bécsben:** Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben:** Rudolf Mosse **Frankfurtban:** Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Gazdasági tárgyalások Németországgal.

Korunkat történelmileg megvilágító későbbi történetíróknak lesz fentartva annak okmány-szerű bebizonyítása, vajjon egyáltalában volt-e s mennyiben volt befolyással Amerika új gazdasági politikája Németországnak monarchiáinkhoz való gazdasági közeledésére. Tény, hogy ez a közeledés, melynek hasznosságát nálunk mindig elismerték és csak német részről ignorálták, idő tekintetében összeesik ama mozgalommal, mely Észak-Amerikában a két Mac Kinley-billben, valamint a nálunk kevésbé ismert, bár ép oly jellemző Edmonds-billben találta immár törvénynyé vált kifejezését. — Reánk kortársakra nézve ezen időbeli egymásmellettség azt a benyomást teszi, hogy az amerikai gazdasági politika legújabb alakulása és a gazdasági közeledési kísérletek közt, melyek Németország és Ausztria-Magyarország részéről tetetnek, causalis nexus is létezik. Mindenesetre oly föltevés, mely mellett számos benső ok is szól.

Mi a lényege annak a gazdasági politikának, melyet az északamerikai unió legújában inaugurált? A gazdasági háboru Európa ellen; minden phrasisból kivetkőztetve, ez a magva annak az új iránynak. Az első Mac Kinley-bill az Európából az Egyesült-Államok területére érkező árukat mindenféle bosszantó vámzaklatásnak teszi ki s e végből a vámhivatalokat a legmesszemenőbb jogokkal látja el. A második Mac Kinley-bill magas prohibitív vámkokat ró az Európából jövő bevitelre, annyira, hogy ezen tarifa által a többnyire francia eredetű luxus-cikkek kivételével jövőre majdnem az egész európai bevitel lehetetlenné van téve. Az Edmonds-bill végre felhatalmazza az Unió elnökét, hogy a bevitelt oly államokból, melyek az északamerikai közgazdaság iránt nem tanúsítanak elég előzékenységet, a törvényhozás meghallgatása nélkül egyszerű manifestummal végkép megtilthatja.

Amerikai gabona, hús, zsír, amerikai petroleum, szóval az Egyesült-Államok egész fölösleges nyerstelemelése bő keletre talált a

Németbirodalom területén; és ezért most azt a compensatiót aratja Németország, hogy a német termékek előtt zárva van az Unió területe. — Mi sem természetesebb, mint hogy ezen állapot a német vezető körökben azt a kívánságot ébresztette fel, hogy a politikai szövetség Ausztria-Magyarországgal, gazdasági egyezséggel egészítették ki. Ipartermékei részére, melyek az amerikai fogyasztás számára többé hozzá nem férhetők, új piacokra van szüksége Németországnak, hasonlóképp más beviteli források után is kell látnia, ha ki akarja zárni az amerikai nyerstelemelést, mely eddig területére bevitetett. A gazdasági megegyezés Ausztria-Magyarországgal tehát megfelelne a mindkét irányban érzett szükségletnek. Kétségtől sok német ipartermék találhatna piacot monarchiánkban, ha nyersteleméink bevitelére Németországba magas vámok által nem gátoltatnék. Ezzel még nem gondolunk közép-európai vámunióra, mint azt nemrégiben a bécsi mezőgazdasági kiállításon megpendítették. Útopiákkal, ha még oly szépek is, nem foglalkozhatik a gyakorlati politika. De méltányos és kölcsönös érdekeknek megfelelő vámtételekkel ellátott kereskedelmi szerződés teljesen a gyakorlati lehetőség körében van.

Hogy német részen komolyan foglalkoznak e problémával, örvendetesen bizonyítják a legújabb berlini jelentések. Fölösleges mondanunk, hogy Ausztria és Magyarország kormányai is élénken rokonszenveznek a tervvel. Miniserelnökünk gróf Szapáry, kinek oly emiens érkeke van hazánk gazdasági szükségletei iránt, kiválóan érdeklődik a terv iránt, mely politikai tekintetben is nagy fontosságu, mert sikerülte lényegesen hozzájárulna ahhoz, hogy a szövetségi viszony Németországgal még bensőbbé váljék. E szempontból is óhajtja Magyarország a tárgyalások sikeres haladását. Mert most már csak bevallhatjuk, hogy a szövetség Németországgal ezen gazdasági betetőzés nélkül tökéletlen mű volt. Ha szövetkezett a két monarchia kölcsönös daczra s védelemre, német érdekekben volt, Ausztria-Magyarországnak gazdaságilag sem ártani. A nagy áldozatok mellett, melyeket a fegyverkezések rónak ma

a népekre, a közgazdaság is döntő tényezője a védképességnek, mert csak gazdaságilag egészséges nép képes a modern körülmények közt meggyőzni a költségeket, melyeket a „si vis pacem, para bellum“ kíván.

Ezen szempontból határozott anomalia volt, hogy éppen Németország, melynek politikai létfeltételei azonosak a mi nagyhatalmi állásunk feltételeivel, hogy éppen ama hatalom, mely a legbensőbb szövetséget kötötte monarchiáinkkal, okozta közgazdaságunknak a legérzékenyebb károkat. Ezt az állapotot Magyarországon mindig élénken éreztük és őszintén sajnáltuk. — Igen, ha a német szövetség egyéb haszna felől nem lettünk volna Magyarországon oly szilárdan meggyőződve, úgy a gazdasági viszony a szomszéd országgal képes lett volna nálunk csorbát ütni a szövetségen. Ha tehát a gazdasági közeledés, melyre most mindkét részen törekszenek, szerencsésen megvalósul, akkor Magyarország csak még fokozottabb lelkesítéssel fogja ápolni a szövetséget és tántoríthatlan hűséggel ragaszkodik a barátsághoz, mely a két uralkodót s népeiket, kölcsönös üdvükre összefűzi.

Külföld.

Az orosz trónörökös Bécsben. Mint egy bécsi távirat jelenti, a cázarevics Trieszt felé vezető útjában egy napig Bécsben marad s ott a Burgba száll. Az uralkodóházak közötti kölcsönös udvariaságnak jele lesz ez a tény, melynek a fenforgó viszonyok között politikai jelentősége alig lehet. A cázarevics bizonyára igen jól fogja magát érezni uralkodónk vendégszerető udvaránál s egy kedves emlékek lesz utazása gazdagabb, mely a világ folyására semmi hatást sem fog gyakorolni.

Németországi lapok a magyarországi nemzetiségekről. Örömmel győződünk meg, hogy a magyarországi nemzetiségi viszonyokról a németországi sajtóban nem csak oly alaptalan támadások látnak napvilágot, mint közelebb a „Kreuz-Zeitung“-ban, hanem alapos és igazságos közlemények is, mint legközelebb a berlini „Neuste Nachrichten“ és a „Berliner Börsen-Courier“-ban. Most ujabban a „Berliner Börsen Zeitung“ és „Norddeutsche Allge-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Szegény nénike! ...

(Franziából.)

(Vége.)

Másnap kora hajnalban fölkelve, azon kezdte hogy begyújtott a kemencébe, aztán finom lánglisztet, friss tojást hozott a kamarából, a pinczéből meg pompás írósvaját, majd tésztagyúrúráshoz fogott. Éppen idáig jutott munkájában, mikor Poirot megjelent a sütőkonyha küszöbén. E szokatlan készülődések annyira ellentétben állottak feleségének takarékosági hajlamaival, hogy hirtelen megállott, féllábával a levegőben.

— Teringettét! — kiáltá.

De az asszony, a nélkül, hogy rá hallgatna, hangya-szorgoskodással folytatta munkáját, miközben így szólt hozzá:

— Szaladj a tyukólba, Poirot! öld meg a feketét ... tudod, azt a szép hizottat ... oszt' hozad ide. A tűz úgy is ég, így hát egyre megy.

Poirot, engedelmességhez szokva, megölte a feketét, elhozta s megkoppasztotta.

— Ez lesz aztán a falat! — szólalt meg végre, tágra nyílt orrcimpákkal szimatolva. — Talán lakzira készülsz, Panna?

— Hallgass, Poirot! — felelt az asszony szigoruan. — Hát a „Kósa“ mit vétett?

Poirot szemet-száját tátott s ijedtében „a feketét“ a hamuba ejtette.

— A ... a ... „Kósa“? — ismétlé.

— Átkozott rossz kosztjuk lehet ottan; ez majd helyrehozza a gyomrát. Aztán most, hogy mindenki követ hajít rá, jól fog esni neki ez a figyelem. Ha van benne egy szikrányi emberség, erre talán mégis csak megindul ...

— S megmondja, hol a pénz? ... Ez aztán a gondolat! — kiálta Poirot, lelkesedéssel csapkodva a lábászárát.

— Biz ez költségbe kerül, — sóhajtá az asszony — de nem szabad semmit se kimélnünk, ha azt akarjuk, hogy az az ember meg legyen velünk elégedve.

Mikor a lepény elkészült s a csirke is szép pirosra sült, Poirotné mindent egy kosárba helyezett, befogta a kis lovat s behajtott a városba. A fogházhoz érkezve, megkérdezte a börtönőrt, szabad-e beszélnie a „Kósa lélek“-kel? Az megmagyarázta neki, hogy az elítéltet csak a törvényszéki elnök engedelmével lehet meglátogatni. Poirotnének nem tetszett a dolog s már vissza akart fordulni, mikor egyszerre meggondolta magát:

— Ugyan nem adhatná ezt neki által? — szól t kosarát oda nyujtva. — Jóféle lepény, meg egy por, hanyórra sült csibe van benne. Mondja meg neki hogy Poiroték küldik Franchevilleből. ... Jól ismer bennünket!

— A megöltnek rokonai?

— Az, az. Aztán csak mondja meg neki, hogy nem neheztelünk ám rá; érti? egy cseppet sem neheztelünk. No meg — tevé hozzá habozva — azt is megmondhatja neki, hogy ... ha valami izenni valója volna ... tudja, no ... a pénz felől ... hát ne ajangassa magát. Mink még mindig Franchevilleben lakunk, szemközt a faluházával.

Mikor két nap múlva újra megjelent a fogházban, ezuttal Poirot-t is magával hozva lógósnak, az őt azt mondta neki, hogy a „Kósa lélek“ a lepényt kitűnőnek találta, meg a csirkét is. Megette az egészet jó étvágygyal.

— A jó ember! — szólta Poirotné elérzékenyülve. — Aztán semmit sem mondott?

— Semmit. De mégis ...!

— Mit, mit? — szólta egyszerre dobogó szívvel a házaspár.

— Hát, hogy a csirke egy kissé el volt sülve. Erre aztán tudtukra adta, hogy megérkezett a ren-

meine Zeitung“ irnak hasonló szellemben a magyarországi románok helyzetéről kimutatva, hogy ezeknek absolute nincs joguk semmiféle elnyomatásról panaszkodni, mert ugyanazon szabadságot élvezik, mint maguk a magyarok. Németország tekintélyes lapjainak igazságos és méltányos eljárása kétségkívül csak növelni fogja a magyarok rokonszenvét s bensőbbé teszi a monarchiánk és a német birodalom közötti politikai köteléket.

Bismarck és Moltke. Nehány németországi ujság sokféle kommentárt fűz azon, tagadhatatlanul feltűnő tényhez, hogy Bismarck hg. nem jelent meg a Moltke-ünnepen. Egy hamburgi lap azt írja, hogy Bismarck hg. dacára annak, hogy nem kapott meghívást, mégis megjelent volna, ha egészségi állapota nem akadályozza ebben. E közlemény világos tendenciája azonban nyilván csak az, hogy szemrehányóan figyelmeztetessen a meg nem hívás tényére. Ugyanaz a lap, melyről különben azt mondják, hogy közeli érintkezésben áll a volt kancellárral, nem minden czélzás nélkül, párhuzamot von Stein és Bismarck működése közt, utalva arra, hogy Steint királya midőn jobban megismerte, visszahívta. Bismarck se vonakodnék ily felszólításnak eleget tenni — mondja a „Hamb. Nachr.“ és mintegy mentegetni akarván Bismarcknak lemondása utáni szereplését, mely az udvarra nézve nem igen volt kellemes, azzal végzi ciklikét, hogy „Bismarck visszavonulva a magánéletbe feladatának tekinteti szólani népéhez, melyet ő politikai gondolkodásra nevelt.“

Kivándorlás Oroszországból. Oroszországban a legszigorubb rendőri ellenőrzés dacára, egyre nagybobbmértű a kivándorlás. Alig mulik el nap, hogy híre ne jöjjön, rajtakapott kivándorlókon elkövetett brutalitásoknak. A veszedelem oly nagymértű, hogy az orosz lapoknak mit sem szabad a kivándorlók bajairól írniok, csupán a hivatalos lap tehet közlé egyetmást. A tömeges kivándorlás valódi oka az, hogy Oroszország nyugati részén, de az ország belsőjében is, a lakosság minden rétege a (finnek, németek, lengyelek, zsidók, protestánsok, katolikusok) hallatlan terrorizmus alatt nyögnek, a mióta Tolstói gróf reform-tervezete alapján, teljes határozottsággal minden képzelhető elkövetnek, hogy az erkölcsileg és anyagilag lesüllyedt orosz nemességet a földmives osztály rovására, újra túlsúlyra juttassák. Így nem csoda, ha a jobbágyi állapotba visszatérni nem akarók vagy fellázadnak, vagy kivándorolnak.

Szerződés Németországgal. A „Berliner P. Nachrichten“ szerint nemsokára közlik a bécsi külügyi hivattal azon engedményeket, melyeket az Ausztria-Magyarországgal kötendő kereskedelmi egyezmény tárgyában tanácskozott értekezleten formulázott javaslatok szerint Németország megadni hajlandó, és azokat, a melyeket viszont az osztrák-magyar monarchiától megkíván. Azt hiszik továbbá, hogy mindkét fél megbízottai a tárgyalásokat már e hó második felében megkezdik.

Belföld.

Román feljajdulás. A brassói „Gazeta Transilvaniei“ 232. számában olvassuk a Blasianu aláírással megjelent, alábbi épületes dolgokat: „Sir-

delet a kivégzésre; harmadnap reggel fog megtörténni. Ezzel szépen kitette őket az ajtón.

Oda volt mindakettő szörnyen.

— Már most vége mindennek! — sóhajtá Poirét.

— Még van egy reménység, — szólott az asszony. — Hátha kegyelmet kap az elnöktől!... Az ember sohase tudhassa. . . .

V.

A „Kósza lélek“ kivégzése után Poiréték haza, felé indultak Franchevillebe. Mogorván, gondolatokba merülve lépdelték a fehér uton, mely két sor almafa között a nap fényében nyújtózott előttük. A rémes látvány óta, melynek épen tanui voltak, Poirét né nyitotta ki száját. Ideges léptekkel haladt előre, gonosz indulat kifejezésével arcán; és Poirét, ki feleségének daczos hallgatásában a kitörésre kész vihar előjelét sejtette, nagy bölcsen hátul maradt s meg se mukkant.

Hanem mikor a faluhoz érve, a temető fala mellett mentek el, mely fölött kilátszott a néne ujdona új keresztfája, Poirét az öreg tragikus halálára gondolva, nyilván engesztelő szándékkal mormogá:

— Hej, csak nagy csapás ez mégis! . . .

Erre aztán hirtelen megállott az asszony. Az elfojtott düh kitört belőle:

jál és gondold meg, hogy a tatárok, a gepidák, az avarok és gótok, fegyvereik dacára ki nem írhattak téged, te éber határőr, és ime most egy gyűlölt magyar miniszternek rendeletei letepernek Európa szeme láttára és annak közepében, ez pedig a jelen század skandaluma. Ellenfeleink végrehajtani kezdték pokoli tervüket, hogy „minden ember legyen ember és magyar“, hogy így elérhessék a függetlenséget és ez által más terveket, melyek félig-meddig kilátszanak. Szerkesztő úr! Ugyan mondja meg, mit jelentsenek még a mi erőfeszítéseink, hogy műveltség által, mint románok haladjunk; mit jelentsen még az, hogy pénzdet add oda iskolák felállítására? Szerintem a jelen helyzetben semmi egyebet, mint megvásárolni a kést, a melylyel megölnek. Magyar nevet a román gyermekeknek? Inkább bölcsőjében megfojtani. — A gymnasiumokat el kell hagyni, gyermekeink inkább ássanak sáncokat és vessenek téglát, mint hogy örökre halottak legyenek. Így van! inkább fojtsuk meg gyermekeinket a bölcsőben, mint hogy őket az idegen táborba menni lássuk! De él az Isten és nem fognak átmenni! A történelem tanunk az ellenfél kicsiségéről a román nép óriási és megmérhetetlen ellentállási erejével szemben. Hisz br. Wesselényi, Kossuthnak ezen fél testvére, fél századdal ezelőtt megmondta, hogy tíz év alatt a románokból magyarokat fog csinálni. Hát megtette-e? Akkor is létezett azon jelző: hogy „minden ember legyen ember és magyar“. Akkor is megmagyarosították gyermekeink neveit, például Olariuból csináltak Fazekast, Ducából Párkányt, Popescuból Papfyt, és mégis nem ezek közül voltak-e azok, a kik odakiáltották a „vetot“ akkor, a mikor kikelt az ő részükre is az igazság napja? — A magyarok bírják a hatalmat, tehetnek, a mit akarnak, megmagyarosíthatják neveinket és mindenünket, a mint tetszik nekik, csak mi magunk ne magyarosítsuk magunkat, mert a mit ők tesznek velünk, az meg lesz semmisítve. A pogányok megsemmisítették a régi keresztényeknek ima-kunyhóit és ezen kunyhók romjain későbbben felépültek a kereszténységnek nagyszerű templomai! Legyetek tehát románok és ismét románok, a mint a régi keresztények is keresztények voltak a keresztények közt. Így eljárva, a miénk lesz a győzelem!“

Az állami tisztviselők fizetésének reformja, melyet a pénzügyminiszter expozéja a jövő esztendőre ígért — mint a „B. H.“ értesül — teljesen ki van dolgozva. A legfőbb újítás az, hogy a tisztviselők ezentúl nem fognak kapni lakbért, hanem 30 százalék úgynevezett működési pótlékot. A működési pótlék átlag csaknem kétszeresére lesz a lakbérnek. Az osztrákoktól átvett e rendszer javítja az állami tisztviselők helyzetét, de egyszersmind végét veti a legutóbbi nyugdíjtörvényből következő sok aránytalanságnak.

Országgyűlés. A képviselőház nov. 4-i ülésén Hegedűs Sándor örvendetesnek mondja a költségvetést, mert a megállapított egyensúly megerősíti, hogy szétnézzenek a reformok mezején és hogy alkossanak minden felé.

Helpy nem fogadja el a költségvetést, kritizálja a kormány eljárását az aradi ünnepélylyel és Joanovits ügygyel szemben. Horánszky elfogadja a javaslatot a részletes tárgyasra. Utána Mudrony szólott, kijelentvén, hogy nem fogadja el a költségvetést

— A te hibád ez is! . . . Miért jelentetted föl, te füles?!

Poirét elképedve hebegé:

— A „Kósza“? Hisz ő szurta agyon a nénit! De amaz újult haraggal folytatá:

— Aztán mi közöd volt hozzá? Kinek a néne volt: a tied-e, vagy az enyém? . . . Sokat értünk el vele, hogy szegény „Kósza“ levágták a fejét. . . . Ettől ugyan nem támad fel a néni. . . . Míg ha szép szerivel hozzá férkeztél volna . . .

— Micsoda?

— No hát, igen, — mondá, megvető tekintettel mérve végig férjét — dülőre lehetett volna vele vergődni. . . . Voltakép nem is volt az olyan rossz ember! . . . Inkább visszaadta volna a pénzt, mint hogy törvény elé állítsák!

Mikor látta, hogy Poirét csak a fejét rázza, makaesul ismétlé:

— Ha mondom, hogy visszaadta volna!

Aztán halk hangon, mintha a fal túlsó oldalán, sírja fenekén a néne meghallhatta volna, méltósággal hozzá tevő:

— Persze, valamicskét juttattunk volna neki; amint hogy illik is. . . .

(Figarov.)

Michel Thivars.

A közigazgatás reformja. Politikai körökben úgy hiszik, hogy gr. Szapáry a költségvetési vita elején alkalmat vesz, hogy a kormány által tervezett közigazgatási reform alapvonásait ismertesse és már ez alkalommal abban a helyzetben lesz, hogy a jövő közigazgatási illetékességek megszabásának nagyon fontos kérdésében nyilatkozzon tehet, mely kérdésben a minisztertanács hónapokig tartó beható tanácskozások után végérvényesen megegyezett. Ezek az ismertetések természetesen nem fognak a részletekre kiterjeszkedni, mert a kormánynak nem lehet szándékában a költségvetés tárgyalása alatt ily nagy és fontos kérdésekben támasztani vitát. A miniszterelnök azonban kilátásba fogja helyezni, hogy mint belügyminiszter még a jelen ülészakban beterjeszti az új közigazgatási törvényjavaslatot és a közigazgatási bíráskodásról szóló törvényjavaslatot.

Orbán Ferencz jubileuma.

Állami kereskedelmi akadémiánk s az azzal kapcsolatos állami ipariskola igazgatója, Orbán Ferencz f. hó 4-én ünnepelte igazgatósága 15 éves jubileumát. Tisztelői és barátai este 8 órákor az „Európa“ szálló nagy termében fényes bankettet rendeztek, melyen magyar társadalmunk színe-java jelent meg, ezáltal akarván kifejezést adni ama tiszteletnek és ragaszkodásnak, melyet az üdnepezt igazgató társadalmunk minden rétegében kivívott. — Tizenöt év egy röpke perc a nemzet életében, de jelentékeny idő a megfeszített emberi munkásság folyamán, főleg, ha kedvezőtlen külső viszonyok lépten-nyomon nehézkor akadályokat gördítenek útjába. Orbán igazgató 15 évi vezetése alatt a helybeli állami elemi és polgári iskola mély gyökeret vert a magyar társadalomban s az utóbb keletkezett kereskedelmi akadémiával és ipariskolával egyetemben, hazánk kulturájának jelentős tényezőjévé küzdött fel magát, mit a vezető igazgató annál nagyobb érdeműl kell betudnunk, ha meggondoljuk, mily kedvezőtlen talajon létesültek e derék intézetek.

A bankette lefolyásáról így ír tudósítónk:

Midőn Orbán Ferencz este 8 órákor az „Európa“ nagy termébe belépett, jónévű czigányzenekarunk hangjai kíséretében, riadó éljenzéssel fogadták az egybegyűlteket; ugyanakkor a karzat három pontján vakító görögtűz gyuladt fel. Mindenki az ünnepelthez sietett, hogy neki szerencsekívánatait tolmácsolja s a karzatot ellepelt hölgyek kendőlobogtatással vettek részt az ovációban.

Az első felköszöntőt Harmath Lajos ügyvéd mondta, lendületes szavakkal méltatván Orbán igazgató érdemeit, melyeket egy magasztos eszme, a magyar tanügy felvirágoztatása szolgálatában szerzett. A történelemből vett, szépen csoportosított példákkal igazolja, hogy egy nemzet elismerésére csak az lehet méltó, ki tehetségei, ereje és kincsei javát a haza üdvére szolgáló eszme megtestesítéséért áldozá; már pedig Orbán Ferencz is meghozta mindezen áldozatot, mikor egész tehetségével, teljes odaadással s ernyedetlen munkássággal fáradozott a vezetése alatt álló intézetek felvirágoztatásán. — Dörgő éljenzés fogadta a szónok szavait s mindenki sietett az ünnepelttel poharat kocczintani.

Erre Lázár Gerő nagykereskedő poharat ürt ama férfiu egészségére, kinek iskoláink erősödését s részben keletkezését köszönhetjük s ki az intézetek beléletét is mindig gondos és jóakaró figyelemmel kíséri; élteti Maurer Mihály cs. és kir. kamarást, megyénk szeretett főispánját.

Orbán Ferencz a megilletődés és mély meghatottság hangján emel szót, hogy köszönetét fejezze ki a nem remélt, de lelket őszinte örömmel eltöltő ovációért. Elismeri, hogy feladatát lelke legjavával törekedett megoldani, de ha vannak érdemei és ha vannak tények, melyekre örvendetes eredmény gyanánt reámutathat, ez — úgy mond — a magyar társadalom érdeme, a mely lelkiismeretes buzgósággal s lelkes ügyszeregettel fogott vele kezét a vezetése alatt álló intézetek felvirágoztatására. — A társadalom testvéries egyetértésére emeli poharát.

Azután Tompa Sándor megyei főjegyző, megemlékezvén ama nehéz küzdelmekről, melyeket román. kath. főgymnasiumunknak az ötvenes évek elején meg kelle állnia, poharat emel ezen intézet további virágzására.

Dr. Vajna Gábor ügyvéd a helybeli állami főreáliskola s az Orbán igazgatása alatt álló állami intézetekre, mint hathatós kulturtényezőkre emeli poharát.

Dr. Papp Árpád a jelenlevő hölgyeket és különösen Orbán nejét élteti, ki szeretetteljes ösztön-

zésével, bátorításával a csüggedés nehéz perceiben, bizonyára lényegesen hozzájárult, hogy az ünnepeket oly szép eredményekre tekinthet vissza.

Krbek Arnold keresk. akad. tanár a brassói magyar kereskedőket, mint nemzeti megizmósodásunk tényezőit élteti.

Erre Szász Károly cs. és k. r. közös hadseregbeli káplán emelt poharat, a ki szokott szellemes modorában, ékes szavakkal élteti Orbán Ferenczet, mint a visszavonult csendes munka emberét, ki nem hiú eszközökkel, hanem ernyedetlen szorgalommal vívta ki az elismerést.

Siklódi István iparisk. tanító az iparosokat, Zachariás ügyvédjelölt az egyház férfait, mint a nemzeti érület elültetőit, János Lajos tanító az állami iskolák gondnokságát élteti. Orbán a magyar cultura bőkezű maecenására Nagy Istvánra, Dr. Otobán Nándor pedig a cultura bajnokai s a társadalom egyetértésére emeli poharát. Köztetsést aratott János Lajos tanító humoros felköszöntője, melyben Orbán tiszteletreméltó hibáit énekelte meg. Végül Tompa főjegyző a lélekben itt mulató, de hivatalos kötelessége által távol tartott tanfelügyelőt, Koós Ferenczet élteti.

Mikor éjjel után e sorokat írjuk, az ünnepi társaság még fesztelen jókedvvel üríti a testvériesülés poharát; — adja az ég, hogy a hajnal friss szellője ne vegye szárnyaira az itt felszökő testvéries érzelmeket s e szép ünnepély a állandó összhang záloga maradjon.

NAPI HIREK.

Meghívás. Az Emke brassómezei főkegyele f. 1890. évi november hó 9-én, vasárnap délután 3 órakor az „Európa” nagy termében tartja V. rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitóbeszéd. 2. A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Jelentés a fiókválasztmány évi működéséről. 4. A központ által kibocsátott ügyrend kihirdetése. 5. Alelnök- és jegyzőválasztás. 6. A kellő időben beadott indítványok tárgyalása. Brassó, 1890. október hó 29-én. Koós Ferencz, elnök. Józsa Mihály, h. jegyző.

Dalestély. Magyar dalárdánk mely oly régen nem hallatta magát, újból fölveszi a lantot s mint a már kibocsátott meghívásokból látjuk, folyó hó 15-én a „Nro. 14” nagy termében dalestélyt rendez. Addig is míg közelebbi számunkban az érdekes és változatos műsort közölünk, felhívjuk az estélyre a műpártoló közönség figyelmét s kérjük magyar társadalmunk tisztelt tagjait, hogy tömeges látogatásukkal mutassák meg ezen jóra való egyesület iránti rokonszenvéket s bizonyítsák be a közvélemény azon óhaját, hogy magyar dalárdánknak élnie kell.

Himesch Ida hangversenye f. hó 4-én folyt le a német férfi dalegylet közreműködésével a „Central Nro 14” fogadó nagy termében. A hangverseny művészi tekintetből fényesen sikerült, közönség azonban, több is elért volna. Himesch Ida, ki évek óta sokat fáradozott a brassói férfi-dalegylet érdekében, kinek minden rendes előadásnál, minden dalestélyénél, az operák színrehozatalánál stb. stb. osztályrésze volt, csakugyan megérdemelte volna a zsufolt házat. — Mindez azonban nem hangolta le a kisasszony jó kedélyét, sőt szebben énekelt, mint valaha. — A városi zenekar egy vonós négyese és Scherg tanár úr magánéneke kitűnően tölté ki az a nélkül is gazdag műsort. A megjelent díszes közönség nagy ovatiókban részesíté az énekesnőt, minden számot zajosan megtapsolt és azonkívül 3 gyönyörű csokrot és egy csomag — ki tudja mit — nyújtott át a férfi dalegylet Himesch Ida k. a-nak, a ki meghatóttan köszönte meg az ajándékokat.

Műkedvelői előadás. A brassói iparos ifjak önképző és betegsegélyző együletének színi-szakosztálya az egyület betegsegély-alapja javára vasárnap, f. november hó 9-én a Vigadóban műkedvelői előadást rendez, mely alkalommal Lukácsy S. kedvelt népszínműve, a „Vereshaju” kerül színre. Bár egy ily nagyobb szabású darab igen megpróbálja a műkedvelők erejét, a szorgosan folyó próbák remélni engedik, hogy az előadás jól fog sikerülni. Azt hisszük, főleg a pártfogásra felhívni közönségünket, mely oly sokszor bebizonyította jóakarátát a jóra való egyület törekvései iránt. — Az előadást táncz követi.

Kitüntetett magyar művészek. A berlini képzőművészeti akadémián újabban ismét két magyar művész kapott aranyérmét, és pedig a festőművészek közül Parlaghy Vilma, ki saját festésű arcképével az országos kiállításon nagy feltűnést keltett, és Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Klein Miksa szobrász, a ki jelenleg nagyobb kompozícióban dolgozik, mely pályamű lesz.

A „Tribuna” elítélt szerkesztője, Septimiu Albin, kit a kolozsvári esküdtszék közelebből tudva, levőleg hat hétre elítélt, — a napokban megkezdte büntetése leülését és pedig a nagy-sebeni törvényszék börtönhelyiségében.

A református egyházkerület közgyűlése Kolozsvárott tegnapelőtt délelőtt vette kezdetét a ref. főtanoda nagytermében, óriási érdeklődés mellett. Szász Domokos püspök imája után Bánffy Dezső br. főgondnok tartotta megnyitó beszédét, melyben utalt a tárgyalásra kitűzött kérdések fontosságára. Az igazolások után egy esperes és három főjegyzőt felkértettek. Szász Domokos jelentést tett püspöki működéséről, helyeslőleg nyilatkozva az elkeresztelési rendeletről. Az egyház lélekszáma öröndetes gyarapodást mutat. A püspök ez évben tíz templomot szentelt fel; felszentelésre vár 11 templom. A közgyűlés elhatározta, hogy a püspöki jelentést jegyzőkönyvbe igtatja és a püspöknek buzgó működéséért hálás elismerését fejezi ki. Parádi Kálmán tanügyi előadó az egyházkerület tanügyi viszonyairól tett jelentést. A görög nyelvet illető rendeletre vonatkozólag jelenti, hogy a rendelet az egyházkerületben egyelőre nem hajtatik végre. Az egyházkerületi gondnoki választások a holnapi gyűlésben fognak megejteni. A 90 éves Kun Kocsárd gróf főgondnok a gyűlés közben, a hőség miatt, rosszul lett; lakására kellett vinni, hol nemsokára magához tért. A közgyűlési tagok délből tisztelegtek Bánffy Dezső báró elnökkel. A református közgyűlés másnap folytatta tanácskozásait. A közgyűlés elismert és ünnepélyesen fölesketett 14 új lelkészt. Délután kezdődtek meg a milliós kölesön ügyében az értekezleti tárgyalások. A kölesönt pártolók értekezletére körülbelül 200-an gyűltek össze a megyeház nagytermében Bethlen Géza gróf elnöke alatt. Szász püspök másfél órai — folytonos éljenzéssel fogadott — beszédben ismertette az ügyletet s annak előnyeit, mely szerint a kölesönt az osztrák-magyar bank fel nem mondhatja, hogy az kedvezményes kamattal vétetett fel és hogy az ügyletből 10,000 frt évenkénti haszna van az egyháznak. Az igazgató-tanács tagjai vagyoniilag is felelősséget vállalnak az üzletért. Zeyk József indítványára határozati javaslatot fogadott el a közgyűlés, mely szerint az ügylet jóváhagyatása vitessék keresztül a közgyűlésen s hogy a püspöknek ezen ügylet iránt tanúsított buzgalmaért elismerés nyilváníttassék. A református főtanoda nagytermében Kun Kocsárd gróf elnöke alatt kisebb részvétel mellett megtartott értekezlet a milliós kölesön egyhangú rosztalását jelentette ki és az ügylet felbontását hozza javaslatba. Az értekezlet a „Protestans Közlöny”-től utóbbi időben tanúsított magatartásáért az „Egyházkerület hivatalos közlönye” címet megvonni javasolja.

A ref. státus-gyűlés 3-án délután folytatta tárgyalásait. Tárgyalás alá került az igazgató-tanács javaslata a milliós kölesönügyről. Báró Bánffy Dezső elnök 16 tag által aláírt kérvényt terjesztett elő az iránt, hogy a milliós kölesönügy zárt ülésben tárgyalassék. Az egyházkerületi törvény szerint, ha 15 tag zárt ülést kér, ennek helyet kell adni. Bánffy Dezső elnök kijelenti, hogy a zárt ülést elrendeli. Ezután zárt üléssé alakulván az ülés, tárgyalás alá vétetett a milliós kölesönügy. Az ellenzékiek közül különösen gróf Kuun Géza tartott a milliós ügylet ellen hosszú beszédet; az igazgatótanács javaslata mellett Gyarmathy Zsigmond és Hegedüs István szólottak. A vitát, mely rendkívüli heves és izgatott volt, két órakor félbeszakították és négy órakor folytatták.

Madár-kiállítás. A II-ik nemzetközi ornithologiai congressus alkalmára rendezendő kiállításra serényen folynak a munkálatok. Legelső sorban az úgynevezett „elszinesedések”, különösen pedig a madártanban nagy fontossággal bíró „albinusok” osztályait készítik elő; az első osztály gyarapítására Herman Ottó egy igen ritka madárpéldányt: egy fehér fácskát küldött be, melyet Temesvár környékén lőttek. Az elaboratum tudományos feldolgozása sem szünetel. Herman Ottó, daczára, hogy még mindig beteg s szobáját nem hagyhatja el — betegsége alatt is folyton a congressus ügyeivel foglalkozik. Szalay Imre minisiteri tanácsos is naponta dolgozik a bizottsági irodában s különösen a külföldi tudósokkal folytat levelezést a congressus ügyében.

Az aradi vértanu-szobor ügye. Az aradi vértanu-szobor ügyében felmerült differentiák tárgyában kiküldött bizottság ülést tartott, melyen Zala György szobrász is jelen volt. A bizottság örömmel constan-

tálta, hogy az ügy mindkét fél teljes megelégedésére nyert elintéztet; Zala György csupán a talapzat utólagos átosztolását, a hézagok bekittetését s az ércalakok és a talapzat közt szükséges hézagok kitöltését tartozik eszközölni; a földolgozokban pedig, vagyis a talapzat anyagára, a szobor magasságára nézve — mely a föld színétől a Hungária által magasan tartott koszoru végéig számítottatik — úgyszintén a benem mélyített arcképeknek kérdésében a bizottság egészen a művész álláspontjára helyezkedett. A bizottság ennél fogva javasolni fogja, hogy a Zala Györgynek járó 15,000 forint részére kiutaltványoztassék s csak a még fenmaradó 1900 forint maradt bent a felsorolt alárendeltebb jelentőségű pótmunkák befejezéséig.

A Kossuthot éltető önkéntes elitélése ügyében a budapesti hadtestparancsnokságtól egy nyilatkozatot közölt a „Pester Lloyd” esti lapja, melyben a következőképen mondja el a tényállást: „A büntető eljárás, melyet Joanovics Sebő orvoshallgató, a 24. vadász-zászlóalj egyéves önkéntese ellen eredetileg a Kossuth Lajosra mondott felköszöntő miatt, a katonai büntető szabályok utasításai alapján indítottak meg, az itteni helyőrségi bíróság előtt szabályszerűen folyt le. A vizsgálóbírói teendőket egy főhadnagy hadbíró végezte, a haditörvényszék állt ugyanabból a hadbírósból és három tisztből, továbbá a 4. számú hadtest-tüzérezred legénységének négy tagjából. A nyilvános erkölcsiség ellen ittasság által elkövetett vétség miatt hozott hadbírósbírói ítélet nem lett jogerős; a büntetőper iratai felülvizsgálás végett a katonai főtörvényszék elé kerültek. A katonai főtörvényszék által hozott, jogerőssé lett és 18-án végrehajtott ítélet a köznyugalom ellen elkövetett vétségben az ittasság által elkövetett fegyelmi kihágásban találta vétkesnek Joanovics önkéntest és a legkisebb rangfokozatu és fizetésű katonai rangra való lefokozás mellett, egy havi vizsgálati fogságán túl, három havi helyőrségi fogságra ítélte, mely az első és utolsó két hét tartamára magán elzárással szigorítottatik.”

A kalotaszegi földrengésről, melyet már megemlítettünk, a „Kolozsvár” a következő részleteket közli: Péntekre virradóra éjjel Kalotaszeg vidékén több helységben észlelték földrengést. Így Bánffy-Hunyadon némelyek 3 óra 22 perczkor, mások még 3 óra előtt érezték, hogy a föld megrendül alattuk s egyuttal földalatti morajt is hallottak. Baj nem történt, mindössze a leeső üveg edények törtek össze. Ugyanígy vonult végig a lökés Körösfőn, Nyásson és Malomszezen; azt hiszik, hogy délkeletről haladt északnyugat felé. Székelyön erősebb volt a rázkódás s a jegyző azt látta, hogy a szemközti völgy hirtelen biborpiros lángba borult. (?) Bábonyan a házak megrecscentek, úgy, hogy sokan ijedve futottak ki az utcára. Monostoron, Csucsan, Magyar-Bikalon és Valkón szintén megborzongott a föld; ez utóbbi helyen dörgésszerű morgással kísérve. Oláh-Nádason a váratlan rengés miatt egy asszony epilepsiába esett.

Moltke és a gyermekek. Moltke Creisas-ban, a hol legtöbbnyire lakni szokott, a gyermekek számára takarékpénztárt létesített, a melyből a gyermekek 14 éves korukban betétjeiket kamattal együtt kivethetik. Azonkívül Moltke a szülőknek megígérte, hogy minden gyermek betétjét, bármilyen összegre rugjon is az, megkettőzi. Különben Creisauban Moltke már évekkel ezelőtt felállított egy kisdédóvót, a melybe bizonyos időre fölveszik mindenkor a gyermekeket s a munkaidő alatt Moltke költségén ápolják.

Brassó város t. cz. iparosaihoz.

Abból a meggyőződésből indulván ki, hogy a kisiparnak főleg a forgó tőke, a hitel és a megfelelő segédgépek hiánya okozta bajos helyzetén főleg alkalmas szövöttekzetek létesítésével segíthetni, a kereskedelemügyi m. kir. minisiter úr ő excellenciája hazánkban ipari raktár-szövetkezetek alakítását határozta el s egyelőre négy kereskedelmi és iparkamarát bizott meg, székhelyükön ilynemű szövetkezet létesítését fogantatba venni. A négy kamara egyike az alulírott.

Ő nagyméltósága egyszersmind a figyelembe veendő alapelveket is összeállította, hogy a kamarák a nagy horderejű kísérleteket ezen az alapon tegyék meg.

Ezen ipari raktár-szövetkezetek céljául tekintendő, tagjainak termelő- és hitelképességét közös gazdálkodás és hitelújítás útján, oly módon előmozdítani, hogy a szövetkezet a tagok által előállított iparcikkeket átveszi, közös raktárba helyezi, az árukra értékük $\frac{2}{3}$ része erejéig előleget nyújt és az átvett s elhelyezett árukat bizományképen úgy a belföldön, mint esetleg a külföldön eladja.

A szövetkezet tagja lehet minden önálló iparos, a ki egy vagy több üzletrész befizetésére kötelezi a ki egy vagy több üzletrész befizetésére kötelezi

magát. Egy üzletrész 25 frt., mely 25 havi, 1 frtos részletekben fizetendő be. A szövetkezet megalakul, mihielt legalább 200 tagtól legalább 500 üzletrész alá van írva. Az alakulásnál igazgatóság és felügyelő bizottság választandó, minek megtörténte után a szövetkezetet törvényszékieleg bejegyzik.

Az ügy keresztülvitelével megbízott közeg (kamara) feladata lesz, valamely bankintézettel megfelelően megállapodni, mely kész lesz, mihielt a lekötött üzletrészekre 20% be van fizetve, az alaptőkének megfelelő nagyságu összeget mérsékelt kamatra a szövetkezetnek kölcsön adni, mely kölcsönért a szövetkezet egész vagyonával lesz felelős.

Az árukra adandó előlegek meghatározására becsülő bizottság alakítandó, mely az igazgatóság két tagjából és a különböző iparágak szerint az igazgatóságtól választott szakértőből áll. Ez utóbbi oly iparosok sorából választandó, kik a szövetkezettől hitelt nem igényelnék. Működésükért külön díjazhatók.

A szövetkezet az iparcikkek elhelyezéseért és elárúsításáért külön-külön a közgyűléstől megállapított díjakat, az előlegekért pedig a fentemlített bankintézethez fizetendő kamatot szed.

A közgyűlésen minden üzletrész után egy szavazat gyakorolható, többet azonban mint 5 szavazatot egy személyben senki sem egyesíthet.

Az évi tiszta jövedelemből 10% az igazgatóság és a felügyelő bizottság díjazására, 20% tartaléktőke képzésére és szaporítására fordítatik, a maradék pedig az üzletrészek aránya szerint a tagok közt felosztatik. A tartaléktőke, mely a veszteségek pótlására szolgál, addig szaporítandó, míg a befizetett alap-

tőke magasságát eléri, ezentúl csak saját kamataival szaporíttatik és az e célra rendelt 20% is a tagok közt felosztatik. A jövedelemből való szaporítás csak akkor veszi megint kezdetét, ha a tartaléktőke veszteségek fedezése folytán a fentemlített maximum alá süllyedt.

Az alapelvek szerint a szövetkezet tagjai annak tartozásaiért csak lekötött üzletrészeik erejéig felelősek.

A szövetkezet tartama egyelőre 30 évre határozatalt meg. A szövetkezet azonban ezen idő előtt is feloszolhat, ha a közgyűlés, melyen az üzletrészeknek legalább fele képviselve van, a felosztást a szavazatok 2/3 többségeivel elhatározza.

A szövetkezet hirtetményei egy a közgyűlés által meghatározandó helybeli lapban teendők közzé.

A tisztelt című iparosok a fentebbiekből kivethetik, hogy reájuk nézve nagyon fontos ügyről van szó, mely teljes figyelmet érdemel.

Az ügy keresztülvitelével megbízott közegek feladata lesz, a fenti alapelvek értelmében s a helyi viszonyok kellő tekintetbe vételével, megfelelő alapszabály-tervezetet kidolgozni, illetőleg megállapítani s egyáltalában az előkészítő lépéseket megtenni. — Azonban szíveskedjék valamennyi iparos a fenti közleményt legkomolyabb megfontolásra méltatni, hogy a talaj így megfelelően előkészüljön és valamennyi érdekelt az adott pillanatban jól megfontolt szavát latba vethesse.

Brassó, 1890. évi október hó 30-án.

A kereskedelmi és iparkamara.

Brassói vasútforgalom.

Vonatindulások.

Budapest felé: vegyesvonat reggel 4 órakor; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvonat reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvonat délelőtt 9 óra 48 perczkor.

Vonatérkezések.

Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvonat este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől: gyorsvonat délután 2 óra 13 perczkor; személyvonat este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvonat délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról.

SÜKETEKNEK!

Egy személy, ki egyszerű háziszor által 23 éves süketsegből és fülzúgásból kigyógyult, hajlandó e szerleírását német nyelven megkeresésre bárkinek ingyen megküldeni. Őzím: *Nicholson J. H., Bécs, IX. Kolintutca 4. sz. a.* (293) 7—52

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. november hó 6. án.

Román papirpénz à 20 frank	9-06	vétel 90-9	eladás
" ezüstpénz à 20 "	9—	"	9-05
Napoleon'dor (aranypénz) . . .	9-08	"	9-11
Török lira	10-30	"	10-35
Arany	5-35	"	5-40
Orosz papirrubel	137.—	"	138-1/2

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllöm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)
Laptulajdonos: Harmath Lajos.

HIRDETME NYEK.

MEGHIVÓ.

A „Brassói Magyar Polgári Kör” saját helyiségeiben **f. november hó 16-án** (vasárnap) délután 3 órakor **rendkívüli közgyűlést**

tart, melyre tagjait ezennel tisztelettel meghívja.

Ezen gyűlés egyik főtárgyát egy betegsegélyző egyesület létesítése fogja képezni, mit az ügy barátainak figyelmébe ajánl

(3) 1—3

az elnökség.

Sz. 249.—1890.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 3544./1890. sz. alatt kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 5310./1890. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Szöllősy Ferencz* javára *Petit Sarolta* ellen 200 frt tőke s járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 303 frtra becsült ingóságok, u. m. butorok nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek az 7953./1890. számu kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Brassó, Ráma-utca 9. sz. alatt leendő eszközölésére 1890. évi november hó 7-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek, becsáron alól is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogait az említett törv.-czikk 111. és 112. §§-ai alapján az árverezés megkezdéseig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-czikk 108. §-ban megállapított föltételek szerint lesz fizetendő.

Brassó, 1890. október hó 25.

Borsos Zsigmond,

(8) 1—1

kir. bírósági végrehajtó.

Szám 6132.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Brassómegye hétfalusi járás Zajzon nagyközségben nyugdíjazás folytán üresedésbe jött, 400 forint évi

fizetés, természetbeni lakás és szabályrendeletileg megállapított munkadíj javadalmazással egybekötött községi jegyzői állomásra ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy jogosultságukat igazoló folyamodványukat folyó évi **december hó 5-ig** alólírt hoz annyival bizonyosabban adják be, mivel elkésztett folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Hosszufalu, 1890. november 2.

Henter Gábor,
főszolgabíró.

(6) 1—3

Butor üzlethelyiség-változás.

Alólírott értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy butorüzletemet a **Kapu-utca 48. sz. alatti** saját házamba helyeztem át, a hol mindenemü butorokkal a legjutányosabb árért szolgállok.

Teljes tisztelettel

1) 2—10

PAPP FERENCZ.

Eisenstein M. és fiai

posztó- és rövidáru-üzletében

egy segéd, jó árusító és ki a három országos nyelvet bírja, azonnal fölvetetik. Azok, kik csinosan irnak és az irodai szakban jártasak, előnyben részesülnek. (7) 1—3

Sz. 1407.—1890. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinkir. járásbírósnak, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Kraus Rezső ügyvéd által képviselt *nagy-sinkir. Wolf János* végrehajtatonak *Boholeczi Pelelea Achim és neje Floarea* végrehajtást szenvedő elleni 73 frt tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében, az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a nagy-sinkir. járásbírósnak) területén lévő *Boholecz* községben és határában fekvő, a boholeczi 237. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—71. rendszámok alatti vagyis 325, 226, 564, 1550, 1737, 1830, 2032/b,

3054/3, 3125, 3213, 3361, 3397, 3593, 3637, 3675, 3733, 3750, 3780, 4005, 4129, 4321, 4352, 4353, 4541, 4623, 4896/1, 5332/1, 5349, 5380, 5422/1, 5580, 5840, 5917, 5929, 5961, 6376/1, 6587/2, 6911, 7216/3, 7558, 7606, 7817, 8235, 8236, 8401, 8540, 8605, 8612, 8626, 8628, 8732, 8840, 8939, 8954, 9267, 9381, 9637, 9795, 9981, 9997, 10165, 10273, 10276, 10444/4, 10541, 10759, 10954, 11596, 11697/1, 12196, 12576, 12985, 13023, 13024, és 13746. helyrajzi számok alatti, *Pepelca Akim* és neje sz. Orbu Floarea nevékon álló ingatlanokra az árverést 577 frt.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi november hó 29-ik napján délelőtt 10 órakor *Boholecz* község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is, eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át — vagyis 57 forint és 70 krajczárt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított

és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1890. október 6.

A kir. járásbírósnak m. telekkönyvi hatóság.

(4) 1—1

Csernea,
kir. aljárásbíró.

Jó ó-bor

egy liter 20—25—30 és 40 kr.-ért literes üvegekben kapható

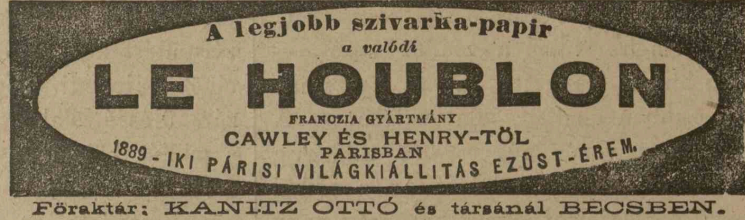
Nagy-utca 48. sz. a.

Az üvegek 8 krban visszavétetnek.

Nagyban olcsóbb árak!

(2) 2—10

Minden dohánytőzsdében és diszáru-üzletben.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társánál BECSBEN.

(47) 22—26

(297) 7—10

5 FORINT egy ZONA-SACCO.
5 FORINT egy TÉLI NADRÁG.
15 forint egy téli kabát

Minden tiszta gyapjuszövetből és divatosan készítve. Azonkívül legnagyobb választék mindennemű úri- és gyermekruhákban, szigoruan szolid szabott árakon, melyek minden darabra fel vannak írva. Továbbá a legdivatosabb angol, francia és brünni gyapjuszövetek dús raktára mérték utáni megrendelésekre.

THEIN és TARSA

„ELSŐ HAZAI ÚRI RUHA-CSARNOK”

Budapest IV., Hatvani-utca 1. sz. (Ferencziek bazára.)

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.